

[Orla-Jensen.]

Mængder" —, er holdt i alt for ubestemt Udtryk, som selvfølgelig maa erstattes med bestemte Procentsatser. — Dette er, hvad jeg har at bemærke om det første Lovforslag.

Hvad nu Lovforslaget om Herrekonfektion angaar, gaar det tilsyneladende ud paa noget andet — efter den Forklaring, den sidste ærede Ordfører gav, ser jeg, at Forskellen egentlig ikke er saa stor — end det, som Foreningen af danske Fabrikanter af Herreklæder ønsker. Den ønsker nemlig helt at faa forbudt Indførsel af uldne Stoffer, der indeholder mindre end 40 pCt. Uld, og det er egentlig et godt Forslag. Men det foreliggende Lovforslag forbyder jo ikke at indføre saadanne Stoffer, det forbyder kun at indføre dem som *uldne Stoffer* — der staar, at som uldne Stoffer maa ikke indføres Varer, der o. s. v. Men efter hvad den sidste Ordfører sagde om Toldloven, bliver det naturligvis i Virkeligheden et reelt Forbud, og det er for saa vidt godt, om det bliver et reelt Forbud.

Vi skal derfor ogsaa holde os til, hvad Foreningen af Fabrikanter af Herreklæder har ønsket, for hvis vi blot forbyder at indføre saadanne Stoffer *som uldne*, ja, saa kan man da være sikker paa, at de alligevel bliver til uldne Varer, naar de først kommer i Detailhandelen.

Det er i det hele taget meget uheldigt med saadanne Bestemmelser, der giver Lov til at bruge et saa, maa jeg sige, uldent Udtryk som „uldne“, for saa snart Stoffet har lidt mere Uld, kan det sælges som uldent, skønt det altsaa kun er halvulent. Derfor, hvis dette Lovforslag virkelig skal gaa ud paa at beskytte Publikum, saa maa vi hellere se at faa ordentlige Definitioner paa, hvad vi forstaar ved uldne Stoffer, og hvad vi forstaar ved halvuldne, f. Eks. at Stoffer ikke maa kaldes halvuldne, hvis de indeholder mindre end 90 pCt. Uld, og at de skal kaldes halvuldne, hvis de indeholder fra 90 ned til 50 pCt., for mig gerne helt ned til 40 pCt. Uld, og hvad der er derunder, maa ikke kaldes uldne.

Men — deri er jeg ganske i Overensstemmelse med det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen — hvorfor gælder dette kun Herrekonfektion? Hvorfor gælder det ikke Damekonfektion, hvor sikkert Svindelen er langt større? Og hvorfor gælder det ikke Stoffer i Metermaal? Hvis vi her fik ganske bestemte Definitioner — og det er maaske ikke nok at sige, at Stoffet skal indeholde saa og saa meget Uld, der skal maaske ogsaa siges,

at det skal indeholde Uld af en vis Kvalitet, — hvis vi faar en saadan gennemført Lovgivning, vil den jo i sig inkludere det her foreliggende Lovforslag paa en ganske anderledes god og betryggende Maade end i den Form, det her er fremsat i.

Fraenkel: Det er meget interessant at følge disse Dages Debatter, for de viser i Grunden, hvor ringe Forudsætninger der er her i Tinget for en virkelig Tolddebat. De løber altid ud i nogle privatøkonomiske Betragtninger, og til syvende og sidst tilspidser de sig i nogle Slagord fra den ene eller anden Side. Den der bedst kan sammenfatte det, han vil, i en Nøddeskal og give den en tiltalende Politur, er bedst daran. Paa den anden Side maa det indrømmes, at de Problemer, som stadig viser sig i, og som hører til Toldspørgsmaalene, stikker dog altid noget frem.

Saaledes har det f. Eks. i Dag været meget interessant, for mig i hvert Fald, at høre denne noget vaklende Opfattelse af det nye Lovforslag i Henseende til, hvorvidt det var heldigt eller ikke heldigt, at der var en vis Tendens i det til at løfte Kvaliteten i Læder- og Skotøjsfaget, noget, som man af praktiske Grunde var begyndt at komme bort fra. Det ærede Medlem, der var Ordfører for det radikale Venstre, var inde paa Spørgsmaalet ud fra et ganske bestemt Synspunkt, og et Synspunkt, som ikke er helt uden Berettigelse, men som paa den anden Side giver en Anledning til at tænke over: Hvordan skal man nu egentlig stille sig overfor dette Spørgsmaal?

Det ærede Medlem sagde, at der var netop sket det glædelige i Skotøjsbranchen, at nu var den begyndt at indrette sig paa Publikum, Publikum vilde have daarlige Støvler, ergo skulde de have daarlige Støvler, og det var en stor Fejl af Skotøjsindustrien, at den ikke tidligere havde indstillet sig paa det.

Set ud fra rent økonomiske Synspunkter kan man naturligvis sige saadan. Alligevel tror jeg nu ikke, det er rigtigt, for ganske vist er der ogsaa et Marked for daarlige Varer og et Marked, der ogsaa skal forsynes, men man maa dog ogsaa spørge, hvad det er for Varer, det drejer sig om. Thi der er bestemte Varer, som egner sig netop til at være Kvalitetsvarer, og som har bragt det Land store Fordele, der har forstaaet denne Egenommelighed ved Varen og har lagt Vind